Ч. 128. Чернівцї, середа дня 27. жовтня (9. листопада) 1904 р. Рочник XX.

БУКОВИНА

ВИХОДИТЬ в ЧЕРНІВЦЯХ
що середи, пятницї і недїлї,
з тижневим додатком
„РУСКА РАДА“.

Редакция, адмінїстр. і експедиция
при улици Петровича ч. 2.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застережене. — Рекламациї неопечатані вільні від оплати почтової.

ПЕРЕДПЛАТА на „БУКОВИНУ“
разом з „Рускою Радою“:

на цїлий рік	20 К.	— с.
„ пів року	10 „	— „
„ чверть року	5 „	— „
„ місяць	1 „	70 „

Поодиноке число „Буковини“ 16 сотиків.

Передплата і належитість за інсерати платні в Чернівцях.

Відгомони інсбруцких подій.

(Телеґрами із дня 7. листопада).

Інсбрук. В ночи виконано напад на фризиерскі сальони Італїйців, але полїция їх безпроволочно спинила; до третої години по полудни був супокій. Поголоска про те, що під тутешним італїйским конзулятом відбули ся демонстрациї, підчас яких усунено насильно італїйский герб, є зовсїм безосновна. Поголоска повстала через те, що конзуль перепроваджуючи ся на нове помешкане сам велїв зняти герб.

Тридент. Недїльні три тисячні збори ухвалили резолюциї, з протестом супроти подій в Інсбруку. Збори домагають ся безпроволочного перенесеня правничого видїлу з Інсбруку. По вічу згромадили ся участники і демонстративно пішли із свистом і криком попри старосто до ради громадскої, де посадник міста Менґе візвав демонстрантів, аби розійшли ся. Коло реставрациї Форста вибито шиби в деяких домах. Намірену демонстрацию перед нїмецкими інституциями шкільними удало ся полїциї спинити з усїм з усилем, при чім обкинено полїцию камінем; опісля демонстранти розійшли ся.

Інсбрук. Похорони маляра Пецай були величною жалібною манїфестациєю. В похоронах взяли участь: Рада мійска з посадником, ректор на чолї унїверзитетского сенату, много професорів, численні товариства, корпорациї, студенти. Над гробом промовляли посадник і один всенїмецкий посол. До конфлїктів не прийшло. Після похоронів потягнула товпа улицями, сьпіваючи національні піснї.

Лїнц. В недїлю перед полуднем демонструвало 100 Всенїмцїв із нагоди інсбруцких подій, сьпіваючи національні піснї. Полїция розігнала демонстрантів.

Задар. Рада громадска рішила на вчорашнім засїданю протест против насильств і подій в Інсбруку. Правительство взивають до заложеня італїйского унїверзитету.

Триєст. Виставу опери „Ґерманія“ перервали власти задля постійних бурливих сцен підчас першого акту. 200 молодих людий потягнуло зі свистом і криком головною улицею від театру до намісництва, де їх полїция розігнала.

Відень. Інсбр. віцебур. Ерлер і Дершата прибули до президиї мінїстерства, щоби обговорити з президентом мінїстрів і мінїстром просьвіти справу інсбруцких подій. Ерлер домагав ся для заспокоєня населеня, аби знесено італїйский видїл і відкликати намісника. Президент мінїстрів заявив, що правительство не може вдоволити тим жаданям. Студенти, які стріляли з револьверів, будуть за противзаконне поступоване вповнї покарані. Що дотичить ся італїйских курсів, то теперішні зарядженя означають значне полїпшене супроти давнїйших. Впрочім заявив президент мінїстрів, що правительство ще давнїйше мало намір, законопроектами справу заложеня італїйского унїверзитету в Роверезї уреґулювати в законодатній дорозї. Після теперішного стану річий правительство не буде жахатись аґітаций і демонстраций, але найперше приверне спокій в містї Інсбруцї, щоби відтак могло в спокою перевести дальші зарядженя. Мінїстер просьвіти вказав на одобрене рекрімінованих заряджень давнїйшим інсбруцким ректором, як також професором Скалею, членом нїмецкої партиї людової. Рівнож супроти Дершати, який зазначив конечність замкненя італїйского унїверзитету, заявили президент мінїстрів і мінїстер просьвіти, що мусять стояти на тім самім становищи, якого до тепер придержували ся.

Відень. Після донесень з Інсбруку повторили ся о 8 годинї вечером демонстрациї, бо кількасотна товпа підростків свистала і кричала. Жандармериї, яка інтервенювала, кидали демонстранти перед ноги запальні жабки, — Скріплений віддїл жандармериї розігнав демонстрантів і замкнув приступ до бурґу для всїх.

Відень. Після приватних донесень прийшло нинї в Лубнї із причини інсбруцких подій до демонстраций. Гірничі академики і нїмецкі горожани ухвалили резолюцию, в якій висловлюють нїмецким студентам і населеню в Інсбруку подяку за мужну оборону народної землї а також сум ізза проливу крови. Відтак перейшли демонстранти головною площею, де на похід ждали бурмістр і всї мійскі радні. По кількох промовах перейшли демонстранти попри староство, але на зазив ректора залишили демонстраций.

Відень. Комунїкат виданий про нинїшні наради нїмецкої людової партиї (Deutsche Volkspartei) звучить: По розслїдженю загальної полїтичної ситуациї рішено домагати ся, щоби італїйский факультет правничий в Інсбруцї був безпроволочно замкнений а також ухвалено усїма силами домагати ся відкликаня дотичного правительственного розпорядку. Порішено також, що треба дбати о осунене славяньских кляс рівнорядних в тїшиньскім і опавскім семинари. На пополудневім засїданю складав др. Ерлер звіт про переговори, які вони на спілку із Дершаттою вели із президентом мінїстрів і мінїстром просьвіти. Ситуацию признано дуже поважною і установлено внесеня, які предложить ся союзови нїм. нар. партиї до порішеня. Інсбруцким Нїмцям переслано кондоленцийну телеґраму.

Росия й Японїя.

Телеґрами із д. 17. листопада.

Петербург. Російске правительство приняло анґлїйску пропозицию що до складу комісиї, яка має зібрати ся в Парижи для розслїдженя подій на нїмецкім мори. Комісия має опредїлити стан фактичний пригоди біля Гель.

Токіо. Комендант портартурскої обложної армії доносить урядово:

Права кольона із частиною середної обсадили вечером 30. вересня горішну частину передних укріплених фортів Сунґшушан, Ерлюнґшан, Тункіоаншан. Знищили кілька бічних укріплень і підкопів сего форту. — Друга частина середної кольони заняла мимо завзятого огню ворогів форт, що находив ся між фортом Паолянґшан і Тункіоаншан, де заняли 3 пільні армати, 2 машинові канони, 3 торпеди і богато иньшого набору воєнного. В фортї найдено 40 вбитих Росиян. — Лїва кольона заняла того самого дня форт Кобуяма, що находив ся на схід від форту Тункіоаншан.

Дня 30. вересня заатакували Японцї портові доки великокалїбровими і корабельними канонами. Російску канонїрку „Ґілїяк“ влучено кільканайцять разів, два пароплави затоплено. Дня 1. падолиста затоплено два пароплави а дня 2. падолиста ще один. Два рази було чути напрасні експльозиї мабуть пороховень, що находять ся в північній части міста. Дня 3. листопада розпочали Японцї в полудне велику пальбу із корабельних армат на портові доки і прочі части східної пристани, а се розятрило огонь, який лютував до 4. години рано. Тогож таки дня острілювано форт ч. 4 із великокалїбрових армат, наносячи значні шкоди.

Буковиньский сойм.

(13. засїдане з дня 7. листопада о 10-ій годинї рано).

Порядок денний нинїшного засїданя обнимає нї меньше нї більше лиш 31 точок. На недостачу матери ялу жалїтись хиба годї.

Наради веде краєв. марш. бар. Юрій Василько, а часами заступає его віцем. др. Ст. Смаль-Стоцкий. Правительство заступає краєв. през др. Окт. Реґнер Бляйлебен. По відчитаню протоколу із попередного засїданя відчитано інтерпеляциї Левицкого (руска, в справі п. Штронера), Ончула і Лупу, а відтак відповів краєвий през. др. Бляйлебен на кільканайцять інтерпеляций із попередних засїдань.

За переходом до точок денного порядку приняв сойм по рефератї пос. Гальбана отсю резолюцию конституцийної комісиї: Взиває ся краєвий видїл, щоби уважно слїдив за переводжуваною **реформою цивільного кодексу**, та щоби заняв відповідне становище до всїх питань, які обходять краєве населене з огляду на потреби тутешного правного житя. Після тогож референта ухвалено в справі підпомаганя **школи штуки:** 1) візвати п. Миколу Івасюка, щоби предложив научний плян своєї приватної школи малярскої і виплатити єму 1000 кор. субвенциї на р. 1905 на закупно шкільних приборів, наколи він заявить готовість приняти на безплатну науку 5 гідних а убогих школярів вид. крає. має на найблизшій сесиї зложити звіт про дїяльність сеї школи. Відтак порішено (реф. Ляндвер) візвати правительство до безпроволочної **реґуляциї** ріки Сучави, а видїл краєвий до предложеня плянів реґуляциї потоку Войтінель. Вспраіві **заставнецких водопроводів** рішено (реф. др. Стоцкий) візвати краєвий видїл, щоби через технїчний уряд поробив потрібні дослїди і увійшов в тїй справі в порозуміне з правительством, аби воно відповідно причинило ся до осущеня сего проекту. Відтак без дискусиї рішено удїлити господарскому товариству в Красній Ільскій 3.000 кор. **субвенциї** під условинами зазначеними розпорядком мінїстерства рільництва із 14. VII. 1904. Z. 7107. а також ухвалено виплатити 2000 кор. для урядників занятих при соймових роботах і принято новий **закон пенсийний** для служби при видїлі і краєвім.

По сїм оголосив краєв. маршалок вислїд вибору до законодатної **прибічної ради** краєвого видїлу, який переведено ще на початку засїданя. В єї склад увійшли: Калїнеску, Гальбан, Вольчиньский, Стоцкий, Відман, Сїмйонович і Тітінґер,

Як десятою точкою денного порядку займав ся сойм справою основаня **окружного суду у Вижници.** Іменем адмінїстрацийної комісиї поставив пос. Богосевич внесенє: Взиває ся усильно ц. к. правительство, щоби креовало суди I. інстанциї у Вижници і Радівцях а евентуально в Кімполюнґу. В дискусиї над сею справою забрав голос др. Штравхер, попираючи домаганє пос. Василька і виказуючи, що центральне правительство загалом кривдить Буковину в вивіновуваню судами. Найяркійшим приміром сего є те, що наша апеляция й доси находить ся у Львові, так що партиї шукаючи свого права, мусять поносити великі кошти. Бесїдник виказує, що Буковина достарчує висшому судови краєвому у Львові більше справ чим поодинокі краї, які мають власні висші суди краєві. В кінци виступає остро проти того, що жидівских урядників кривдять при аванзах в судівництві. (Грімкі оплески на ґалериї, так що маршалок грозить єї опорожненєм). Пос. Василько ще раз виказує раціональність сего домаганя, дякує за поперте і надїє ся, що правительство прихилить ся до сего бажаня.

Дальше порішено (реф. Малик) надати лїкарям положничого заведеня в Чернівцях др. Миткевичеви титул примаря, др. Ґольдови асистента, візвати краєвий видїл до підготованя курсів для писарів і розслїдженя, квестиї, чи Заставна надає ся до заснованя шпиталя і зладити в будучій сесиї відповідні внесеня. Після сего принято до відомости справозданя краєвого видїлу про раду культури краєвої (реф. Н. Василько) і промислові справи (реф. др. Вайденфельд). Відтак обговорювано справу реорґанїзациї румуньских віддїлів при ц. к. 1. ґімназиї і господарскої школи в Чернівцях.

Година 12. засїдане триває дальше, закінчило ся о год. 3. по пол.

Вивінуване кіцманьскої ґімназиї.

Інтерпеляция послів Пігуляка, Николая Василька і тов. до пана президента краєвого.

При нагодї пересправ перед отворенєм ґімназиї в Кіцмани, ведених між громадою а ц. к. правительством, мусїла громада, щоби отворене ґімназиї не проволїкло ся, приняти наложені ц. к. правительством многі тягарі, як: постаранє тимчасове провізоричних шкільних кімн. за якими має слїдувати по трох лїтах новий ґімназияльний будинок, відповідний новійшим вимогам, дальше услугу з виключенєм заплатиня терцияна, опал і осьвітленє шкільних кімнат.

Коли вже вибудованє ґімназияльного будинку є майже перетяжаючим тягарем, яку иньші про-

вінциї не накладають громадам, то зобовязуване до понесеня коштів за опал, осьвітлене і службу, являе ся цїлком неоправданим. Від громади удало ся се здобути, бо заходило небезпеченьство, щоби наново не проволїкло ся отворене сеї середної школи.

Підписані запитують ся пана президента краевого, чи він готовий підперти у ц. к. мінїстерства просьвіти і віроісповідань слушні домаганя мійскої громади в Кіцмани, щоби еї звільнити від сего зобовязаня.

Відповіди краєв президента на інтерпеляциї.

У відповіди на інтерпеляцию посла Николая Василька, звернену до мене на засїданю з дня 21. жовтня с. р. в справі старань Павла Войтасевича, занятого при висшім судовім трибуналї в Галичинї, о посаду краевого совітника судового в Чернівцях, маю честь оповістити високій палатї, що я зміст сеї інтерпеляциї подав до відомости пана ц. к. президента мінїстрів, ях керманича мінїстерства судівництва. В тій справі дістав я повідомлене, що при обсадженю згаданої посади будуть усї дотичні обставини як найосновнїйше розслїджені.

У відповіди на інтерпеляцию п. посла Николая Василька і тов., звернену до мене на засїданю з дня 25. жовтня 1904 в справі побитя, якого доконав судовий слуга Бретшнайдер на Онуфрію Джурані з Вікна, якого арештовано за обиду варти, маю честь оповістити високій палатї, що справа — відповідно бажаню панів інтерпелянтів — відіслана до компетентної власти судової, а іменно до президиї висшого краевого суду у Львові.

(д. б.)

НОВИНКИ.

Чернівцї, 7. листопада 1904.

З Українського Сокола. Вправи ґімнастичні починають ся з днем 10/XI. в четвер і будуть відбувати ся що вівтірка і четверга межи годиною 6 ю а 8-ою. Рівнож будуть відбувати ся в товаристві вправи танцїв а розпічнуть ся в середу 9./X. в салї „Народного Дому“ о год. 6 вечером. З тої нагоди просимо вписувати ся в члени нашого товариства яке особливо для інтелїґенциї, що веде сидяче бюрове житє, так дуже важне. Осібно підносимо, що до вправ танцїв потрібний певний комплет і коли в середу явить ся за мале число членів, тіїж не буде можна відбувати. — *Остап Съвітлик*, справник. *Модест Левицкий*, голова.

Вибори до ради мійскої. Із передмість Рош і Манастириска вибрано до ради мійскої Севастіяна Галицкого і Християна Гака.

Товариство приятелів штуки в Чернівцях уладило II. річну виставу образів, якої сьвяточне відкрите відбуло ся в неділю о год. 11. пер. пол. при співудїлї краевого президента.

Кацапскі клеветники за морем. Редактор Новойорскої кацапскої „Правди“ (Lux a non lucendo!) кидав безвпинно підлі клевети на о. Стефановича бувшого предсїдателя „Союза“ і на Р. Н. Союз, щоби ту так дорогу для нас орґанізацию знищити і підкопати до неї доріре серед американьских Русинів. Щоби показати перед сьвітом яким підлим оружієм воює Гладик і его компанія, заскаржив його о. Стефанович перед суд в Ню-Йорку. Розправа виказала безосновну брехню Гладика і судия засудив його на 2000 доль. кари. Але як був Гладик відважний в киданю брехнї, так коли побачив, що свідки зізнають на его некористь чмигнув з розправи.

Галицкі жандарми а Січовики. Іван Дутчик, кошовий з Конятина, прийшов 25. вересня с. р. на храм до Ферескулї (в Галичинї) в лентї. Коли появив ся на улици, вийшли тодї як раз з корчми в часї богослуженя війт з Ферескулї Михайло Рубчук, его заступник Андрій Тимочко, жандарми: Bronisław Puszka i Walenty Socha. Всї вони були добре підмогоричені. Коли Мих. Рубчук побачив Івана Дутчика в лентї, вказав него пальцем жандармови Bronisław-ови Puszce. Сей хитаючись на ногах приступив до Івана Дутчика в товаристві другого жандарма Walentego Socha і здоймив з него ленту. Оба жандарми були поза службою і коли Іван Дутчик звернув на се увагу жандарма Puszki, він на се відповів своїм стереотипним: „Якось я собі з вами козаками дам раду“. Коментарі хиба злишні!

Вильосоване судиїв присяжних. Для другого періоду суду присяжних, який мае розпочати ся дня 21. листопада відбуло ся вильосоване судиїв присяжних під проводом заст. президента Артимовича і в присутности державного надпрокуратора Міхальского, судов. совітників краевих Олїньского і д-ра Попескула, як також адвоката Бендевского. Письмоводцем був практикант судовий Шухевич. Головними присяжними вибрані: Николай риц. Бухенталь, властитель більших посїлостий в Добринівцях; Давід Сокаль, властитель контори виміни в Чернівцях; Ервін Мілер, будівничий в Чернівцях; Іван Ґюромія, власник частинний; Казимір Лїсковацкий, властитель посїлостий в Чункові; Станислав Доннерсберґ, управитель тартаку парового в Берґометї; Петро Цеман, управитель дібр в Горошівцях; Домінік Кляйн, власт. ґрунту в Чернівцях; Сидір Янош, власт. більших посїлостий в Панцї; Роман Фрайтаґ, власт. більших посїлостий в Вашківцях; Натан Сервішер, приватний чоловік в Чернівцях; Василь Роскіт, власник частинний в Міхальчу; Елїяс Папст, будівничий в Чернівцях; Жиґмонт Лїцкер, купець в Чернівцях; Моріц Безнер, торгівник дровами в Чернівцях; Петро Томюк, властитель ґрунту в Кіцмани; Фридрик Гінґгофер, начальник банку в Чернівцях; Ромуальд Шалї, властитель книгарні в Чернівцях; Отон Фльондор, властитель ґрунту в Чернівцях; Йосиф Штайнер, великий підприемець промисловий в Чернівцях; Генрик Ґрец, власт. дому в Чернівцях; Юрій Лїнецкий-Ільчук, господар ґрунтовий в рос. Банилї; Павло Мангаймер, властитель парового млина в Чернівцях; Йосиф Лїхтенвальд, господар в Рошу; Захарій Пульман аґент в Чернівцях; Франц Ягода, маляр в Чернівцях; Іван Бруц, власт. дому в Чернівцях; Еразм Мілевский, управ. дібр в Вижници; Йосиф Муха, властитель друкарні в Чернівцях; др. Емануель риц. Фльондор, власт. більших посїлостий в Глиници; др. Раду Ґріґорчеа, власт. більш. пос. в Пресекаренах; Николай Руснак, начальник громади в Дубівцях; Тит Фашевский, урядник асекурацийний в Чернівцях; Петро Бурак, господар в Старих Мамаївцях; Вінкентій Суханка, книгар в Чернівцях і Тодор Штайн, інжинер в Чернівцях. — Заступниками присяжних вибрані: Кароль Маер, шинкар; Цоте, купець; др. Адольф Мітельман, адвокат; Юлїй Бохнер, будівничий; др. Натан Біліґ, адвокат; др. Йосиф Ходовер, адвокат; Ляйб Вернер, кравець; Давід Більґрай, пекар і Бенедикт Берґер, купець — усї в Чернівцях.

Голова клюбу австрийских туристів Шпаннаґель спав із гори Ракс так нещасливо, що погиб на місци.

Побив мінїстра. Під конець дискусиї в парижскім парляментї над справою доносів в армії націоналїстичний посол Сіветон напав на мінїстра війни Андре і вдарив его в лице. В наслїдок того прийшло до бійки межи послами. Засїдане перервано, а сторожа парляментарна вивела Сіветона з салї.

Сензацийна крадїж лучила ся минувшого тиждня в Будапештї. Листоношови Капатічеви украдено 23. жовтня посилку з брилянтами вартости 12.000 кор., надіслану з Віденя. Повідомлена про те поліция викрила того самого дня, що в місцевих заставничих заведенях заставлено 3 пари украдених ковтків за 500, 800 і 1200 кор. Самого Капатіча о крадїж не підозрівано, бо за час 30-лїтної служби дав ся пізнати як незвичайно чесний чоловік. Слїдство звернене в иншім напрямі, викрило дальше, що дорогоцїнности заставив б. урядник, аґент і дневникар, Франц Пап, разом з розведеною жінкою секретаря при мінїстерстві фінансів, Йолянтою Імбредовою. Показало ся також, що тота пара виїхала до Відня, де Пап заставив ще одну пару ковтків за 800 кор., а послїдну продав одному ювилїрови за 1050 кор.; з Відня виїхали обое до Бреми, а звідтам пустили ся кораблвм до Америки. Наслїдком того будапештеньска поліцня вислала до портових властий в Шербурзї, де пристають кораблї з Бреми, приказ, щоби арештовано Папа з товаришкою, коли там прибуде пароход „Бремен“. Все те подрібно описали будапештеньскі дневники і здавало ся, що не лишаесь нїчо иньшого, як ждати на арештоване Папа в Шербурзї, коли нараз дня 29. м. м. дочка листоноша Капатіча застрілила ся в одній лазни і в полишенім листї кинула нове сьвітло на цїлу справу. Самоубийниця виявила, що то она украла батькови з торби посилку з брилянтами, а до того намовив еї Пап, обіцюючи оженити ся з нею та утечи до Америки. Дївчина зробила, як він хотїв, однак завела ся, бо Пап утїк з Імредовою. Довідавши ся про те з часописий, зраджена дївчина відобрала собі житє.

Забутий шовковий парасоль можна відобрати в канцелярнї друкарнї „Рускої Ради“.

Виказ жертв, що вплинули на „Руску Бурсу в Кіцмани“ в місяци жовтни 1904 р.: На руки пана Романа Мошука із Лужан зложили слїдуючі добродиї. п. Макарий Тотоескул 1 кор., А. Маковский 20 сот., Р. Мошук 40 сот., Й. Карковский 30 сот., С. Бережан 40 сот., М. Башак 20 сот., Ст. Кошарюк 20 сот., Н. Скакун із Шипинець 20 сот., Т. Орлецкий 20 сот., О. Максимюк 20 сот., Лотоцкий 1 кот., І. Мошук 20 сот., А. Б. 50 сот., К. М. 50 сот., М. М. 30 сот., І. Б. 50 сот. і Н. С. 70 сот. Разом 7 кор.; п. Маркус Шерф із Лужан 10 кор., о. протоерей Стефан Іванович із Кіцманя 60 кор., п. Казимір Боґданович властитель дібр в Ошихлїбах 10 кор., п. Кшисньовский радник правительственний 20 кор., п. Павлїна Ауґенблїк учителька із Іспаса 1 кор., п. Отто Гольднер із Хлївищ 10 кор., п. Денис Омельский надучитель з Онута 2 кор., п. Антон Лоюк господар із Кіцманя 2 кор., половина чистого доходу із вечерка устроеного товариством „Кіцманьский Боян“ 77 кор. 60 сот., панна Марґарета Бабель половину доходу із розпродажи цьвітів на вечерку 14 кор.; На вечерку в Кіцмани зложили наддатки в користь бурси слїдуючі добродиї: о. протоерей Ст. Іванович 3 кор., Руснак 2 кор., Якубович властитель дібр у Валяві 3 кор., о. Калинюк 1 кор., др. Воевідка 2 кор., Василь Ростоцкий господар із Кіцманя 1 кор., др. Маер 2 кор., судія Ілія Семака 8 кор., адвокат др. Ебнер 6 кор., др. Вайс 2 кор., канцелїст Сапїцкий 1 кор., адвокат др. Арнольд 6 кор., інсп. под. Е. Семака 4 кор., о. Тиміньский 2 кор., проф. І. Федорович 3 кор. Крім сих добродиїв зложили еще на бурсу: п-нї: Гонората Тотоескул з Шишківців 40 кор., о. Мелетій Галїп із Брідка 10 кор., п. Яків Якубенц дїдич із Малятинець 5 кор., Н. Н. 20 сот., п. Готесман директор банку в Кіцмани 20 кор., п. Цурковский секретар судовий 2 кор., п. Іван Ярошиньский надучитель із Раранча 10 кор., Тїло учительске із Раранча на руки товариша Н. Дутки замість вінця на домовину бл. п. Евгенії Ярошиньскої 22 кор., тов. україньских студентів „Січ“ в Чернівцях замість вінця на домовину бл. п. Евг. Ярошиньскої 30 кор. Зібрано в домі п. директора Маріянчука на отвореню „Січи“ в Іванківцях 7 кор. 20 сот., п-ї Шоршова із Кіцманя подарувала спору скількість огороднини, п. Н. Шауер катехит жидівского віроісповіданя з Юрківцїв два мішки бараболь, 1 кґр. масла, 5 хлїбів і 5 кґр. сира а паньство Окуневскі корець яблок. Всїм жертводавцям складаемо прилюдну подяку за прислані датки грошеві і натуралиї і просимо уклінно нашу патріотичну суспільність і на будуче не забувати на нашу молоденьку бурсу. — За виділ „Рускої Бурси“ в Кіцмани. *Ілія Семака* голова, *Денис Евстафієвич* касиер.

„Руска селяньска бурса“ Бурсу спомогли слїдуючі Вп. панї і панове. панї Маерова прислала кіш грушок, о. Маланчук з Лукавця 10 колачів і 15 хлїбів, пан нотар Дроґомірецкий кілька штук одежі для бурсаків, панї Волянова вдога по др. проф. Волянї пожертвувала 4 К., панї Ізидора Ільницка з Садаґури 3 К., надучитель Іля Ілюк 1 К., п. уч. Евсевий Прокопович 1 К., а пан Михайло Вербенець вступив в спомагаючі члени бурси з місячним датком 1 К. За сї щирі датки дякуе як найсердечнїйше. — *Пантелеймон Клим.*

Малий фейлєтон.

Франц Михайлів.

Туга.

Ти може навіть не знаеш, як я тужу за Тобою... Моя туга огортае Тебе своїми сїрими крилами, край Твоїх стіп конае буря мойого житя... Так богато я перетерпів, відколи Тебе в послїдне бачив, а все таки ще тужу за Тобою, все ще в моїм серденьку сяють ті зорі, які Ти засьвітила, все ще витягаю безсильні руки до щастя, що никне, никне в віддалї...

Тільки разів вже сонце ховало ся в пишній киреї за сине море і знова вертало, але Ти вже не вернеш до мене — пропалась на віки...

Єдина моя!...

Зимним блеском заходячого сонця вяне мое лице, на голові сивіе волосе з туги за Тобою...

А Тебе не мае, не мае, не мае!...

— — — — — — — — —

Де менї Тебе шукати?

Витягаю до Тебе безсильні, білі руки — але Ти відвертаеш ся від мене...

Паду перед Тобою на колїна — але Ти відходиш...

Не йди, не йди!...

Коли підеш, я потрясу безкраїм всесьвітом, безмежний овид кину на Тебе...

Коли підеш, я лискавкою стану перед Тобою

...і спалю Твое чудове, невинне лице...

...і Твої синї очи...

...і шовк Твойого густого волося...

...не йди!...

Коли підеш, я розіллю ся ґрізним, безкраїм морем, що Тебе у свій вир пірве...

...і тїло Твое рвати буду на шматки...

...і жили Твої натягну мов струни, щоби попукали...

...і кість за кістю ломити буду...

Коли підеш, я прибю Тебе на хрест...

На хрест! Чуеш? На хрест!!!

Єдина моя!...

— — — — — — — — —

Даремне всьо!

Дарма я втерав свій спокій, дарма я весь Тобі віддав ся...

Дарма!...

А чейже я мав таке саме право до щастя, як хто небудь другий, а може і більше...

Але коли відгомін останнього „пращай“ загинув десь у віддалї, я пізнав, що втеряв Тебе на все...

Але коли жар останнього поцїлуя пригас на моїх устах, я пізнав, що втеряв Тебе на все...

Але коли при шалених звуках музики я побачив Тебе в обіймах другого, я пізнав, що втеряв Тебе на все..

Єдина моя!...

— — — — — — — — —

Ти мабуть не знаеш, як я тужу за Тобою...

Під Твої ноги кидаю мої зорі, ноги Твої оплїтаю чорним килимом моїх снів, а в руки Твої кладу мое серце, чуеш? Серце!...

3./X. 1904.

Видае товариство „Руска Рада“ в Чернівцях. За редакцию відповідае Іван Захарко.
З друкарнї товариства „Рускої Ради“ в Чернівцях під зарядом Іван Захарка.